

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาพลเมืองของชาติให้มีคุณภาพดีนั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นและต้องเร่งกระทำก่อนสิ่งอื่นใด ทั้งนี้เพราะพลเมืองในชาติเป็นทรัพยากรขั้นพื้นฐานที่สำคัญที่จะทำให้อบรมเข้าหมายของการพัฒนาประเทศได้ การพัฒนาพลเมืองของชาตินั้นเป็นหัวใจของการพัฒนาทั้งหลาย พลเมืองของชาติที่ไม่ได้รับการพัฒนา นอกจากจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างใดแล้ว ยังเป็นอุปสรรคต่อความเจริญของประเทศอีกด้วย และวิธีการที่จะสามารถพัฒนาได้นั้นก็ด้วยการให้การศึกษาดังพระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันที่พระราชทานแก่คณะครูและนักเรียนที่ได้รับพระราชทานรางวัล ณ ศาลาดุสิตาลัย ความตอนหนึ่งว่า

...การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างและพัฒนา ความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคม บ้านเมืองใด ให้ได้รับการศึกษาที่ดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วนล้นพอกเหมาะกันทุกด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถธำรงรักษา ความเจริญมั่นคงของประเทศชาติไว้ และพัฒนาให้ก้าวหน้าไปโดยตลอด (สำนักการศึกษา, 2531)

การจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนของชาติเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง การประณตศึกษานั้นนับว่าเป็นการจัดการศึกษาที่สำคัญที่สุด ซึ่งผู้มีหน้าที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจะต้องตระหนักและมองเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษานี้ ทั้งนี้เพราะการประณตศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานและเป็นการศึกษาภาคบังคับที่ทุกคนจะต้องเรียน เพื่อเป็นการมุ่งสร้างเสริมพัฒนาการของเด็กในด้านต่าง ๆ มุ่งให้เด็กอ่านออกเขียนได้ รวมทั้งเน้นการปลูกฝังด้านคุณธรรมจริยธรรม เพื่อปรับปรุงตนเองให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข และเป็นพลเมืองดีตามที่ชาติต้องการ แต่เด็กจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายดังกล่าวได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับวิธีการจัดการดำเนินการของโรงเรียนและหน่วยงานที่รับผิดชอบ

กรุงเทพมหานครเป็นหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาภาค
 บัณฑิตระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 1-6 โดยมีสำนักงานการศึกษาและสำนักงานเขตทำหน้าที่รับผิดชอบ
 ในการจัดการศึกษาทั้งหมด ในส่วนของการศึกษาภาคบังคับ ในปัจจุบันกรุงเทพมหานครมี
 โรงเรียนในสังกัดจำนวน 427 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 233,321 คน จำนวนครู
 12,022 คน และจำนวนห้องเรียน 7,675 ห้อง (สำนักงานการศึกษา, 2530)

จึงเห็นได้ว่า กรุงเทพมหานครมีภารกิจที่ต้องรับผิดชอบเป็นอย่างมากต่อการจัดการ
 ศึกษาในระดับประถมศึกษา ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา กรุงเทพมหานครได้พยายามปรับปรุง
 คุณภาพในด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อลดอัตราการสูญเปล่าทางการศึกษา ทั้งนี้ โดยมี
 แผนพัฒนาการศึกษาของกรุงเทพมหานครเป็นหลักในการกำหนดนโยบายทางการศึกษา ซึ่งใน
 ปัจจุบัน การดำเนินงานทางด้านการศึกษานั้นอยู่ในระยะแผนพัฒนาการศึกษากรุงเทพมหานคร
 ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2530 - 2534) ผลการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครยังมีปัญหาที่จะ
 ต้องเร่งปรับปรุงแก้ไข คือ ผลการศึกษาโดยทั่วไปยังไม่เป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษาของ
 กรุงเทพมหานคร ซึ่งตามแผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2530 - 2534) ได้กำหนด
 เป้าหมายไว้อย่างชัดเจน ดังต่อไปนี้

1. อัตราการตกของนักเรียนทุกชั้นจะต้องลดลงจากร้อยละ 4 ในปีต้นแผนฯ เป็น
 อัตราร้อยละ 3 ในปีสิ้นแผนฯ
2. อัตราการซ้ำชั้นของนักเรียนทุกชั้นจะต้องลดลงจากร้อยละ 9.5 ในปีต้นแผนฯ
 เป็นอัตราร้อยละ 6 ในปีสิ้นแผนฯ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะต้องสูงขึ้นทุกโรงเรียนและอยู่ในระดับ
 ทัดเทียมกันทุกโรงเรียน

แต่จากการรายงานการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครในปีการศึกษา 2530 ได้
 ชี้ให้เห็นว่าผลการตกของนักเรียนยังอยู่ในอัตราที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแผนการพัฒนาก
 ศึกษาคือ ป.1 นักเรียนตกร้อยละ 17.40 ป.2 นักเรียนตกร้อยละ 7.11 ป.3 นักเรียน
 ตกร้อยละ 5.62 ป.4 นักเรียนตกร้อยละ 5.65 ป.5 นักเรียนตกร้อยละ 7.82 และ ป.6
 นักเรียนตกร้อยละ 3.58 ซึ่งอัตราการตกดังกล่าวจะเห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 มีอัตราตกสูงเกินกว่าที่แผนฯ กำหนดไว้ ส่วนในด้านการศึกษาซ้ำชั้นปรากฏว่า นักเรียนยังมีอัตรา
 ซ้ำชั้นอยู่

ในเกณฑ์สูงร้อยละ 8.01 (กองวิชาการ สำนักการศึกษา, 2530) นอกจากนั้น ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็ยังอยู่ในระดับไม่ทัดเทียมกันทุกโรงเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะกระบวนการจัดการเรียนการสอนยังไม่สอดคล้องกับหลักสูตร การขาดสื่อ อุปกรณ์ วัสดุครุภัณฑ์ ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนยังขาดทักษะ ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร ตลอดจนผู้บริหารขาดความรู้ในด้านการวางแผนงานทางวิชาการ และขาดประสิทธิภาพด้านการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน จึงทำให้การจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครไม่บรรลุตามแผนฯ และเป้าหมายของหลักสูตร (สำนักการศึกษา, 2530)

ด้วยเหตุนี้ กรุงเทพมหานครจึงได้กำหนดแนวนโยบายในการแก้ปัญหาการจัดการศึกษาให้บรรลุตามแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 3 ไว้หลายแนวทาง และพิจารณาเห็นว่า การนิเทศการศึกษา เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร บรรลุเป้าหมายได้ ทั้งนี้ เพราะการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ให้และผู้รับการนิเทศ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้การทำงานประสบผลสำเร็จ อันจะส่งผลถึงประสิทธิภาพอย่างสูงสุดในการเรียนของนักเรียน (วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์, 2530) แต่จากสภาพปัจจุบัน การนิเทศการศึกษาเป็นการนิเทศจากภายนอก ซึ่งกระทำโดยทั่วไปและไม่เจาะลึก จึงไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครูได้ อันเป็นสาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร ดังนั้น การนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนจึง เป็นวิธีการที่เหมาะสมที่จะสามารถสนับสนุนการเรียนการสอนในโรงเรียนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพได้ (สำนักการศึกษา, 2531)

ในการนี้สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร จึงมีหน้าที่โดยตรงต่อการกำหนดแนวทาง ส่งเสริม และปรับปรุง การนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนให้ทั่วถึง และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการบริหารงานวิชาการกับการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนให้มีความสอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทั้งนี้ ได้มอบหมายให้หน่วยศึกษานิเทศก์ กรุงเทพมหานคร ศึกษารูปแบบ กระบวนการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน ของ กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยขอความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ นักการศึกษา นักวิชาการ จากสถาบันการศึกษาและหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มาให้ความรู้ จึงได้รูปแบบที่เหมาะสมในการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ในสังกัดของกรุงเทพมหานคร จากนั้น ได้จัดดำเนินการฝึกอบรม สัมมนา ผู้บริหารโรงเรียน

ทั้งหมด และจัดทำคู่มือการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ฉบับทดลอง) ขึ้นใช้เป็นเครื่องมือดำเนินงาน และเป็นแนวทางปฏิบัติงานของโรงเรียน (บุญสิน จาตุรพกษ์, 2531)

การปฏิบัติงานด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน จะประสบผลสำเร็จเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ เพราะผู้บริหารโรงเรียนเป็นตัวจักรสำคัญ ในการที่จะผลักดันให้ การจัดการเรียนการสอนสามารถบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาการศึกษาของกรุงเทพมหานครได้ อีกทั้งผู้บริหารโรงเรียนยังเป็นผู้มีความใกล้ชิดกับครูและนักเรียนยิ่งกว่าผู้บริหารระดับอื่นใด ย่อมจะทราบปัญหาและความต้องการของครูเป็นอย่างดี จึงน่าจะสามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้อง ดังที่ ชาญชัย อาจันสมอาจารย์ (2529) ได้กล่าวถึงความสำคัญของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาว่า ครูใหญ่ถือว่าเป็นผู้นำของคณะครูในโรงเรียน มีหน้าที่สำคัญที่สุดในการปรับปรุงการเรียนการสอนของโรงเรียนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล... ดังนั้น สำนักการศึกษาจึงถือว่า การปฏิบัติงานด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนนั้น เป็นภาระหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องดำเนินการให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักการศึกษา, 2531)

แต่จากสภาพความเป็นจริง ผู้บริหารโรงเรียนจะ เน้นการปฏิบัติงานไปในทางด้านธุรการเป็นส่วนใหญ่ โดยผู้บริหารมักจะมอบงานด้านวิชาการให้แก่ครูผู้สอนรับผิดชอบโดยตรง การนิเทศการศึกษาจากผู้บริหารโรงเรียน จึงมักจะไม่ค่อยได้รับการเอาใจใส่เท่าที่ควร (สนานจิตร์ สุนทรทรัพย์, 2527) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (ม.ป.ป.) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนจะปฏิบัติงานบริหารการศึกษาในด้านธุรการ การเงิน และงานบริการอื่น ๆ เป็นอันดับหนึ่ง และปฏิบัติงานด้านบริหารบุคลากร งานกิจกรรมนักเรียน งานด้านวิชาการ และงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน รองลงมาตามลำดับ... นอกจากนั้น ผกาทิพย์ แก้วนิกรังษี (2524) ได้กล่าวถึงปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในส่วนของผู้บริหารว่า ครูใหญ่บางคนให้ความสำคัญกับงานด้านวิชาการน้อยเกินไป มุ่งแต่การบริหารงานอาคารสถานที่ และงานธุรการเป็นส่วนใหญ่ อีกทั้ง การจัดครูเข้าสอนก็ยังไม่สามารถจะจัดให้ตรงตามความสามารถ และความถนัดของแต่ละบุคคลได้... และจากผลการวิจัยของ นิตยา ปรีชาหาญ (2524) ในด้านการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนยังพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติงานด้านการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์มากเท่าที่ควร

จากเหตุผลดังกล่าว จึงเป็นข้อสมมติฐานประการหนึ่งว่า การจัดการศึกษาของ กรุงเทพมหานคร ยังไม่สามารถบรรลุผลตามแผนพัฒนาการศึกษา ของกรุงเทพมหานครได้ นั้นเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญต่องานวิชาการเป็นอันดับแรก จึงส่งผลให้การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนไม่ได้รับการเอาใจใส่เท่าที่ควร ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะจะเป็นผู้มีส่วนรับผิดชอบต่องานด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติงานด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์นำไปใช้ในการพัฒนางานด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน และยกระดับการศึกษาของกรุงเทพมหานครให้สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการนิเทศงานวิชาการ ภายในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่เข้าในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนในปีการศึกษา 2532 จำนวน 427 คน
2. การปฏิบัติงานด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน จะยึดการปฏิบัติงานตามคู่มือการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร (ฉบับทดลอง) และงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ดังต่อไปนี้
 - 2.1 งานหลักสูตรและ เอกสารหลักสูตร
 - 2.2 งานการจัดการเรียนการสอน
 - 2.3 งานนิเทศการสอนในชั้นเรียน
 - 2.4 งานการจัดการนิเทศงานวิชาการ
 - 2.5 งานวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน
 - 2.6 งานห้องสมุด
 - 2.7 งานกิจกรรมเสริมหลักสูตร

2.8 งานประเมินผลการจัดการนิเทศงานวิชาการ

คำถามในการวิจัยที่ต้องการคำตอบ

1. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ปฏิบัติงานนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนอย่างไรในงานทั้ง 8 งาน ดังต่อไปนี้

- 1.1 งานหลักสูตรและ เอกสารหลักสูตร
- 1.2 งานการจัดการเรียนการสอน
- 1.3 งานนิเทศการสอนในชั้นเรียน
- 1.4 งานการจัดการนิเทศงานวิชาการ
- 1.5 งานวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน
- 1.6 งานห้องสมุด
- 1.7 งานกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 1.8 งานประเมินผลการจัดการนิเทศงานวิชาการ

2. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีปัญหาในการปฏิบัติงานนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนอยู่ในระดับใด

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานที่ผู้บริหารและครูภายในโรงเรียนร่วมมือกันดำเนินการจัดทําขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานวิชาการของครู อันจะช่วยให้เด็กเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

การปฏิบัติงานด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน หมายถึง การที่ผู้บริหารโรงเรียนได้ปฏิบัติหรือแสดงออกในการทำงานร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษาในด้านงานหลักสูตรและ เอกสารหลักสูตร งานการจัดการเรียนการสอน งานนิเทศการสอนในชั้นเรียน งานการจัดการนิเทศงานวิชาการ งานวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน งานห้องสมุด งานกิจกรรมเสริมหลักสูตร งานประเมินผลการจัดการนิเทศงานวิชาการ

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
 ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ซึ่งดำรงตำแหน่ง
 ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2532

ประโยชน์ของการวิจัย

ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานให้ผู้บริหารโรงเรียนได้นำไปใช้เพื่อปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติงานนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะส่งผลต่อการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครให้บรรลุตามแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2530-2534) ให้ดีขึ้นต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 427 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ เป็นแบบตรวจสอบ
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน เป็นแบบตรวจสอบ (Check-List) และแบบปลายเปิด (Open-Ended)
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานด้านนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน เป็นแบบประมาณค่าและแบบปลายเปิด
3. การสร้างเครื่องมือ สืบค้นขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้
 - 3.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน และสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการปฏิบัติงานนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน เพื่อกำหนดเป็นกรอบความคิดในการสร้างแบบสอบถาม
 - 3.2 สร้างแบบสอบถาม แล้วนำไปพิจารณาตรวจแก้ไขร่วมกับ อาจารย์ที่ปรึกษา
 - 3.3 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
 - 3.4 นำแบบสอบถามไปใช้ในการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากผู้อำนวยการ
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

4.2 ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียนต่างๆ ทั้ง 427 คน โดยแนบ
หนังสือขอความร่วมมือไปด้วย และให้ส่งกลับคืนทางไปรษณีย์ โดยแบบสอบถามแต่ละฉบับจะ
ต้องมีชื่อที่อยู่ของผู้วิจัยไว้ด้านหลัง พร้อมกับติดแสตมป์เพื่อความสะดวกในการส่งกลับคืน

4.3 หากไม่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปเก็บ
ข้อมูลด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้วิธีการทางสถิติ
ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการ
หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการนิเทศงานวิชาการ ภายใน
โรงเรียน วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานด้านการนิเทศงานวิชาการ ภาย
ในโรงเรียน วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย การเสนอผลการวิจัยมีลำดับขั้นตอนในการ
นำเสนอต่อไปนี้

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์
ประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำถามในการวิจัยที่ต้องการคำตอบ คำนิยาม
ที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นตอนในการเสนอ
ผลการวิจัย

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูลกล่าวถึง วัตถุประสงค์ของ
การวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างแบบสอบถาม การ
เก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 การวิเคราะห์และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะในการวิจัย
รายการอ้างอิง

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย